மனிதக் குரங்கு மனிதனாக மாறிய இடைநிலைப்படியில் உழைப்பின் பாத்திரம்*

– பிரடெரிக் எங்கெல்ஸ்

சகல செல்வத்தினுடைய தோற்றுவாயும் உழைப்பேயென அரசியல் பொருளாதார நிபுணர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். உண்மையிலே – இயற்கைக்கு அடுத்தபடியாக – அதுதான் தோற்றுவாய் ; இயற்கை மூலாதாரமாக வழங்கும் பொருளை அது செல்வமாக மாற்றுகிறது. ஆனால் அளவிடமுடியாத வகையில் அதைவிட அது இன்னும் கூடுதலாகவும். ஓர் அர்த்தத்தில் , உழைப்பு மனிதனையே படைத்தது என்று நாம் கூறவேண்டிய அளவுக்கு அது மனித வாழ்வு முழுவதற்கும் முதன்மையான அடிப்படை நிபந்தனையாக இருந்துகொண்டுள்ளது.

பல லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் , இன்னும் திட்டமாக நிர்ணயிக்கப்படாத , மூன்றாம் காலக்கூறு (Tertiary period) எனப் புவியியல்வாதிகள் அறிந்துள்ள பூமியின் வரலாற்றின் ஒரு சகாப்தத்தில் – அதனுடைய இறுதிக்க்கட்டத்தில் இருப்பதற்கு அதிக சாத்தியக்கூறுகள் உண்டு – உன்னதமான வளர்ச்சி பெற்ற மனிதக் குரங்கு இனமானது வெப்பமண்டலத்தில் – தற்போது இந்துமாகடலின் அடியில் ஒரு வேளை மூழ்கிப்போன ஒரு பெரும் கண்டமாக இருக்கலாம் – ஏதோ ஓர் இடத்தில் வாழ்ந்தது. நம்முடைய இந்த மூதாதையர்களைக் குறித்த ஒரு உத்தேசமான வர்ணனையை டார்வின் நமக்குக் கொடுத்துள்ளார். அவர்கள் முழுமையாகவே உரோமத்தால் மூடப்பட்டிருந்தனர் ; அவர்கள் தாடிகளையும் கூர் முனையுள்ள காதுகளையும் பெற்றிருந்தனர் ; மரங்களின் மீது கூட்டங்கூட்டமாக வாழ்ந்தனர்.

மரமேறுதல் என்பது கைக்கால்களுக்கு வித்தியாசப்பட்டதொழில்களைப் பகிர்ந்து விடுகிறது ; அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையில் தட்டையான நிலத்தின் மீது நிலை பெயர்ந்து செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டபோது இந்த மனிதக் குரங்குகள் கைகளைப் பயன்படுத்தும் பழக்கத்தைப் படிப்படியாகக்

கைவிட்டன ; மேலும் மேலும் அதிகமாக ஒரு நிமிர்ந்த உடற்பாணியையே அனுசரித்தன. மனிதக் குரங்கு மனிதனாக மாறிய இடைநிலையில் இது நிர்ணயமான ஒருபடி ஆகும். தற்போதுள்ள எல்லா மனிதக் குரங்குகளுக்கும் நிமிர்ந்து நிற்கவும் பாதங்களினால் நடக்கவும் முடியும் ; ஆனால் அது அவசரகாலங்களிலேதான் , அதுவும் விகாரமாகத்தான். அவற்றினுடைய இயல்பான நடை பாதி நிமிர்ந்தும் பாதி குனிந்தும் செல்லும் நடையே , அதில் அவை கைகளையும் பயன்படுத்துகின்றன. பெரும்பாலானவை தங்களது முஷ்டியின் விரல் கணுக்களைப் பூமியின் மீது ஊன்றிக் கால்களை உள்ளே இழுத்து நீண்ட கைகளிடையே உடலை ஊசலாட்டிச் செலுத்துகின்றன – நடக்கும் திறனில்லாத ஒருவர் கவைக் கோல்களினால் நடந்து செல்வதற்கு ஒப்பாக இதனைக் கூறலாம்.

பொதுவாக , நான்கு கால்களினால் நடப்பது முதல் இரண்டு கால்களினால் நடப்பது வரை உள்ள இடைநிலைக் கட்டங்களை எல்லாம் இன்றைய மனிதக் குரங்குகளிடமே காணலாம். இருந்தாலும் , பின் சொன்ன நடை அவற்றில் எதற்கும் தாற்காலிகமாகச் சமாளித்துக் கொள்வதற்கும் கூடுதலான முக்கியத்துவம் கொண்டதாக இருக்கவில்லை. உரோமம் படர்ந்த நமது மூதாதையரிடையே நிமிர்ந்த நடை என்பது முதலில் ஒரு விதியாகவும் பின்னர் கால அடைவில் ஓர் அவசியமாகவும் ஆகியது , இதற்குள்ளாகக் கைகளுக்குப் பல்வேறுவகையான இதர வேலைகளின் பொறுப்பும் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிய முடியும். மனிதக் குரங்குகளிடையே ஏற்கெனவே கைகளும் பாதங்களும் பயன்படுத்தப்படுவதில் சிறிது வித்தியாசம் இருக்கிறது. மேலே சொன்னதற்கு ஒப்ப , மரமேறுவதில் கைகளுக்கும் பாதங்களுக்கும் வெவ்வேறு உபயோகங்கள் உள்ளன. கீழ்ப்படியில் உள்ள சில பாலூட்டிகள் தங்களது முன்பாதங்களை உபயோகிப்பதைப் போல உணவைச் சேகரிக்கவும் பிடிக்கவுமே கைகள் முக்கியமாக உபயோகிக்கப் படுகின்றன.

மரங்களில் தங்களுக்குக் கூடுகளைக்கட்டிக் கொள்ளவும் அல்லது உதாரணமாகச் சிம்பன்ஸி குரங்கைப் போலத் தங்களை பருவமாற்ற நிலைகளிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கிளைகளிடையே கூரைகள் வேய்ந்து கொள்ளவும் கூடப் பல மனிதக் குரங்குகள் கைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. பகைவர்களிடமிருந்து காத்துக் கொள்ளத் தங்களது கைகளினால் கழிகளைப் பிடிக்கின்றன ; தங்களது கைகளைக் கொண்டு எதிரிகளைப் பழங்களாலும் கற்களாலும் தாக்குகின்றன. அவை கூண்டில் பிடிபடும்போது மனிதர்களிடமிருந்து சில சிறிய செயல்களை ஒத்த

வடிவத்தில் செய்யத் தங்களது கைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. இதில்தான் , மனிதனை அதிகபட்சம் ஒத்த மனிதக் குரங்குகளின் வளர்ச்சியடையாத கைக்கும் லட்சக்கணக்கான ஆண்டுகளின் உழைப்பினால் உன்னதமான சிறப்பு பெற்றுள்ள மனிதக் கைக்குமிடையே உள்ள பெரிய இடைவெளியை ஒருவன் காண்கிறான். இந்த இரு கைகளிலும் உள்ள எலும்புகளும் தசைகளும் எண்ணிக்கையிலும் பொதுவான இணைப்பு ஏற்பாட்டிலும் ஒரே மாதிரியானவை ; ஆனால் எந்தக் குரங்கின் கையும் ஒத்த மாதிரி செய்யமுடியாத நூற்றுக்கணக்கான செயல்களை மிகக் கீழ்ப்படியில் உள்ள நாகரீகம் முதிராத ஒருவரின் கைகளால் செய்ய முடியும் – எந்தக் குரங்கின் கையும் எந்தக்காலத்திலும் மிகக் கரடுமுரடான கல் கத்தியைக் கூட உருவாக்கியதில்லை.

மனிதக் குரங்கிலிருந்து மனிதனாக மாறிய இடைநிலையான பல்லாயிரம் ஆண்டுகளில் நமது மூதாதையர்கள் படிப்படியாகத் தங்களது கைகளைப் பொருந்தியவாறு பழக்கப்படுத்தக் கற்றுக்கொண்ட முதற்செயல்கள் மிகச் சாதாரணமானவையாக மட்டுமே இருந்திருக்க முடியும். எவ்வளவு கீழான நிலையில் இருப்பவராக இருந்தாலும் , அதாவது மிருகங்களை ஒத்த நிலைக்கு மீண்டும் திரும்பக் கூடியவராக அனுமானிக்கும் நிலையில் உள்ள , உடலியலாகவும் பின்னடைவு கொள்ளலாமெனக் கருதப்படுகிற – நாகரீகநிலையை எய்தாத மனிதர்களும் கூட மேற்சொன்ன இடைநிலையைவாசிகலை விடப் பலமடங்கு மேம்பட்டவர்களே. மனிதக் கையினால் கத்தியாக உருவாக்கப்பட்ட முதல் கல்லின் காலத்திற்கு முந்தைய காலத்தை நாம் மனதில் நோக்கினோம் என்றால் – நாம் அறிந்துவைத்திருக்கும் வரலாற்றுக்காலத்தை அற்பமாகச் செய்யக்கூடிய ஒரு காலக்கூறு கடந்து விட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால் நிர்ணயமான அடி எடுத்து வைக்கப்பட்டாகிவிட்டது ; கை விடுதலை பெற்று விட்டது ; இனிமேற்கொண்டு அது மேலும் மேலும் அதிக நுண்திறத்தைப் பெற முடியும் ; இவ்வாறு பெறப்பட்ட அதிக நெகிழ்ச்சித்திறமும் வழி வழியாக அடையப்பட்டு தலைமுறைக்குத் தலைமுறை பெருகி வந்தது.

இவ்வாறாகக் கை உழைப்பிற்கான உறுப்பு என்பது மட்டுமல்ல , உழைப்பின் விளைபயனும் அதுவேயாகும். உழைப்பினால் மட்டுமே , எப்பொழுதும் புதிய செயல்களுக்குப் பொருந்தியவாறு அமைத்துக் கொள்ளவது , இவ்விதத்தில் தனிச் சிறப்பான வளர்ச்சி அடைந்த தசைகள் , தசை நார்கள் – ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் போக்கில் மாற்றமடைந்த எலும்புகள் ஆகியவைகளை வழி வழியாகப் பெறுவது , இவ்வாறுவழி வழியாகப் பெறப்பட்ட

நுண்ணயங்களைப் புதிய , மேலும் மேலும்கூடுதலான சிக்கலான செயல்களுக்குத் திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்துவது என ஒரு ரஃப யேலின் ஓவியங்களையும் , தொர்வால்ட்ஸனின் சிற்பங்களையும் ஒரு பகனீனியின் சங்கீதத்தையும் செப்பிடுவித்தையின் விளைவுபோல முன்கொண்டு வந்து நிறுத்தத் தக்க மகோன்னதத் தேர்ச்சியை மனிதனின் கைக்கு அளிக்கப்பட்டது.

ஆனால் கை மட்டும் தனித்து இருக்கவில்லை ; அது முழு மொத்தமான , உயர்ந்தபட்ச பல்கூட்டுத்தொகுதியான அங்கஜீவியின் ஓர் உறுப்பாகும். கை என்ன நற்பயனைப்பெற்றதோ , அதை அது பணி புரிந்த உடலமைப்பு முழுவதும் பெற்றது ; இது இரண்டு வழிகளில் நடந்தேறியது.

முதலாவதாக , வளர்ச்சியின் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு விதியென டார்வின் அழைத்ததற்கு ஒத்த வகையில் உடலமைப்பு அந்த (உழைப்பின்) நற்பயனைப் பெற்றது. ஓர் அங்கஜீவியின் தனிப்பட்ட உறுப்புகளின் சிறப்புத் தன்மை பெற்ற வடிவங்கள் எப்போதுமே , மேலீடாக அவற்றுடன் தொடர்பற்றதாகத் தெரிகிற இதர உறுப்புகளின் குறிப்பிட்ட வடிவங்களுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன என அந்த விதி அறிவிக்கிறது. இவ்வாறாக ஜீவ அணுக் கருவற்ற சிவப்பு ரத்த அணுக்களையும் முதுகெலும்பின் முதல் எலும்புடன் இரட்டை மூட்டுகளால் இணைக்கப்பட்ட தலையையும் பெற்றிருக்கும் எல்லா மிருகங்களும் எவ்வித விதிவிலக்குமின்றித் தங்களது குட்டிகளுக்குப் பாலூட்டப் பால் சுரப்பிகள் பெற்றிருக்கின்றன. அதைப்போலவே , பாலூட்டும் மிருகங்களின் பிளவுபட்ட குளம்புகள் என்பது அசைபோடுவதற்கான பல் கூறடங்கிய வயிற்றைப் பெற்றிருப்பது என்பதுடன் முறையான இணைப்புக் கொண்டிருக்கிறது. சில குறிப்பிட்ட வடிவங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் உடலினுடைய இதர உறுப்புகளின் வடிவங்களை மாற்றுவதில் அடங்கியுள்ளன- இந்தத் தொடர்பை நம்மால் விளக்க முடியவில்லையெனினும் இது உண்மையே. நீலக்கண்களைப் பெற்ற தூய வெள்ளைப் பூனைகள் எப்போதுமே அல்லது கிட்டத்தட்ட எப்போதுமே செவிடாக உள்ளன. படிப்படியாக மேலும் மேலும் நிறைவுபெற்று வந்த மனிதக் கையும் இதை ஒத்து ஒரே அளவில் நிமிர்ந்த நடைக்கு உகந்த வகையில் பாதங்கள் பொருந்தி வந்தமையும் சேர்ந்து இந்தப் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு இணைப்பின் காரணமாக அங்க ஜீவிகளின் இதர உறுப்புகள்மீது நிச்சயமாக எதிர்வினைகளைப் புரிந்தன. இருந்தபோதிலும் கூட , யதார்த்த உண்மையைப் பொதுப்படையாக அன்றி அதற்கு மேல் அதிகமாகச் சொல்லுவதற்குச் சாத்தியமல்லாத வகையில் போதுமான அளவுக்கு இந்தச் செயற்பாடு ஆராயப்படவில்லை.

உடலின் இதர பாகங்கள்மீது , கைகள் செலுத்திய நேரடியான , கண்கூடான தாக்கம் அதிக முக்கியமானதாகும். நமது வானர மூதாதையர்கள் சமூக உணர்வு கொண்டவர்களாக இருந்தனர் என்பதை ஏற்கனவே பார்த்தோம். மிருகங்களிலேயே மிக அதிக சமூக உணர்வுகொண்ட மனித தோற்றத்தைச் சமூக உணர்வில்லாத மிகச் சமீபத்திய மூதாதையரிடையே தேடுவது சாத்தியமில்லை என்பது தெளிவு. இயற்கையின் மீது உழைப்பைக் கொண்டு ஆளுகை கொள்வது , கையின் வளர்ச்சியுடன் தொடங்கியது ; ஒவ்வொரு புதிய முன்னேற்றத்தினாலும் மனித அறிவெல்லை விரிவடைந்தது. அதுவரை அறியப்படாமல் இருந்த இயற்கைப் பொருள்களின் புதிய பண்புகளைத் அடுத்தடுத்து மனிதன் கண்டுபிடித்துக்கொண்டிருந்தான் . மற்றொருபுறம் உழைப்பின் வளர்ச்சியானது , சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் நெருங்கிக் கூடி வந்து ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவளிக்கவும் , கூட்டுச் செயலல்பாட்டுக்கான வழக்கங்களை அதிகரித்தும் பெருக்கியும் ஒவ்வொரு தனி நபருக்கும் இவ்வித கூட்டுச் செயலின் நல்லாதாயத்தைத் தெளியச் செய்தும் அவசியமான உதவியைப் புரிந்தது. சுருக்கமாகக் கூறுவதென்றால் உருவாகிக் கொண்டிருந்த மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொள்வதற்கு ஏதோ ஒன்று உள்ளவர்களாகிற நிலையை எய்தினர். தேவை என்பது ஓர் உறுப்பைப் படைத்தது ; மனிதக் குரங்கின் வளர்ச்சியுறாத குரல்வளை மெதுவாக ஆனால் நிச்சயமாக வேறுபட்ட ஒலிகளை ஏற்படுத்தக் கற்றதன் வழியே இன்னமும் மேம்பட்ட ஒலிகளை உருவாக்கும் வகையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டது ; வாயின் உறுப்புகள் படிப்படியாக ஒருதீர்க்கமான ஒலிக்குப் பின் மற்றொன்றாக உச்சரிக்கக் கற்றுக் கொண்டன.

மொழியின் பிறப்பை உழைப்பில் இருந்தும் , அதன் மாற்றப் போக்கில் இருந்தும் விளக்குவது மட்டுமே சரி என்பது மற்ற மிருகங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நிரூபிக்கப்படுகிறது. மிக அதிக வளர்ச்சி பெற்ற மிருகங்களுக்கும் தம்மிடையே ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொள்ள அவசியமான , மிகச்சிறிய அளவிற்கும் கூடப் பேச்சு தேவைப்படுவதில்லை. இயற்கை நிலையில் அதற்குப் பேசுவதற்கு அல்லது மனிதப் பேச்சைப் புரிந்துகொள்வதற்கு சாத்தியப்படவில்லை என்பதினால் தனக்கு ஏதோ ஒரு தடை இருப்பதான உணர்ச்சி எந்த மிருகத்திற்கும் இல்லை. மனிதனால் பழக்கப்படும்பொழுது இது முற்றாகவே வேறுபடுகிறது. நாயும் குதிரையும் மனிதனுடன் கொண்ட நட்புக் கூட்டின் காரணமாக , எந்த மொழியிலான பேச்சையும் , தங்கள் கருத்து வீச்சுக்கு உட்பட்டு புரிந்துகொள்ளும் கல்வியை எளிதாகப் பெறுகின்ற வகையில் தங்கள் காதுகளை வளர்த்துக்

கொண்டுள்ளன. மேலும் , அவற்றுக்கு அப்பாற்பட்ட தாக முன்பு இருந்த , மனிதனின் மேலான அபிமானம் , நன்றியுணர்வு , முதலான உணர்ச்சிகளைக் கொள்ளுவதற்கான திறனையும் அவைபெற்றுள்ளன. இப்படிப்பட்ட மிருகங்களுடன் அதிகமாகப் பழக வாய்ப்புள்ள ஒருவன் , அநேக வழக்குகளில் அவை பேசுவதற்குச் சாத்தியமற்ற தங்களது தற்போதைய நிலையை ஒரு குறைபாடாக உணருகின்றன என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து எளிதாகத் தப்பிக்க முடியாது ; இருந்தாலும் , கெடுவாய்ப்பாக , இந்தக் குறைபாடு இனி நேர் செய்யமுடிகிற ஒன்றல்ல ; ஏனெனில் அவற்றினுடைய வாய்த் தொனி உறுப்புகள் ஒரு திட்டமான திசையில் மிகவும் தனித்துவமான தன்மை பெற்றுவிட்டன.

இருந்தாலும் , சில குறிப்பிட்ட வரையறைகளுக்குள் வாய்த்தொனி உறுப்புகளின் திறனின்மை மறையவும் செய்கிறது. பறவைகளின் குரல் கொடுக்கும் உறுப்புகள் மனிதனுடையவற்றை விட எவ்வளவு மாறுபட முடியுமோ அவ்வளவு மாறுபட்டிருந்தாலும் கூட , எல்லா விலங்குகளிலும் பறவைகள் மட்டுமே பேசுவதற்குக் கற்றுக்கொள்ள வல்லவை: மிகவும் அருவருக்கத்தக்க குரலைக் கொண்டுள்ள கிளிதான் மிகச் சிறப்பாகப் பேசுகிறது. கிளி என்ன பேசுகிறதோ , அதை (அதனாலேயே) புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை என்று யாரும் ஆட்சேபிக்க வேண்டாம். மனிதர்களுடன் பேசவும் நட்புறவு கொள்ளவுமான இன்பத்திற்காக மட்டும் கிளி ஒரேயடியாய் மணிக் கணக்கில் பேசும் ; தொடர்ந்தாற்போலத் தனது சொற்செல்வம் முழுவதையும் திரும்பத் திரும்ப ஒப்பிக்கும் என்பது உண்மையே. ஆனால் அதனுடைய கருத்துகளின் வீச்சு எல்லைக்கு உட்பட்டே அதனால் சொற்களை உள்வாங்கிக் கற்றுக்கொள்ள முடியும். ஒரு கிளிக்கு வசைச் சொற்களை அதன் பொருள் விளங்குகிற வகையில் சொல்லிக் கொடுக்க முயற்சித்துப் பாருங்கள் , (வெப்ப மண்டலத்திலிருந்துதிரும்புகிற மாலுமிகளின் ஓர் இன்பமான பொழுதுபோக்கு இது) ; பிறகு அதற்குத் தொல்லை கொடுங்கள் , பெர்லின் தெருக்களில் பழ விற்கும் தள்ளுவண்டிக்காரரின் அளவுக்கு , அது வசைச்சொல்லை எப்படி பயன்படுத்தலாமென அறிந்துகொண்டிருப்பதை உங்களால் உணர முடியும். அவ்வாறே உணவுக்காக கெஞ்சும் விசயத்திலும் அது உண்மையாகிறது.

முதலில் உழைப்பு , அதோடு சேர்ந்தும் , அதன் பிறகும் பேச்சு – இந்த மிக முக்கியமான இரண்டு தூண்டுகைகளின் செயல்பாடுகளின் காரணமாக மனிதக் குரங்கின் மூளை படிப்படியாக மனித மூளையாக மாறியது ; இதுவும் முன்னதை ஒத்ததாக இருந்தபோதிலும் அதைவிட இன்னும்

பெரிதாகவும் இன்னும் நேர்த்தியாகவும் இருந்தது. மூளையின் வளர்ச்சியுடன் கைகோத்துக் கொண்டு அதனுடைய மிக உடனடியான கருவிகளான புலன்களின் வளர்ச்சியும் நிகழ்ந்தது. பேச்சின் படிப்படியான வளர்ச்சியுடன் ஒத்த வகையில் செவிப்புலனும் செம்மையடைவது தவிர்க்க முடியாமல் தொடர்ந்ததைப் போல மூளையின் வளர்ச்சி முழுவதையும் தொடர்ந்து எல்லாப் புலன்களும் செம்மையடைந்தன. மனிதனுடையதை விடப் பருந்தின் கண்கள் மிகத் தொலைவைப் பார்க்கின்றன ; ஆனால் மனிதப் பார்வையானது பருந்தினதைவிடக் கணிசமாகவே அதிகமானவற்றைப் பொருள்களில் உய்த்துணருகின்றன. மனிதருடையதைவிட நாயின் முகரும் உணர்வு மிகக் கூர்மையானதே ; ஆனாலும் மனிதனுக்கு வெவ்வேறான பொருள்களைக் குறிக்கிற திட்டமான அறிகுறிகளாக உள்ள வாசனைகளில் நூற்றில் ஒரு பகுதியைக்கூட அதனால் வகைவேறுபாடு காண முடியாது. மனிதக் குரங்கு கரடுமுரடான , ஆரம்ப நிலையில் மட்டுமே பெற்றிருக்கும் தொடுதல் உணர்வானது , மனிதர்களுக்குக் கையின் வளர்ச்சியுடன் அக்கம்பக்கமாகவே , அதுவும் உழைப்பின்மூலமாக வளர்ச்சி பெற்றது.

மூளையும் , அதன் பணியாட்களான புலன்களின் வளர்ச்சியும் உழைப்பு மற்றும் பேச்சின் மீதாற்றிய எதிர்வினைகள் பகுத்தறிதலை மேலும் மேலும் தெளிவாக்கியது , பொதுமைப்படுத்துதல் மற்றும் தீர்வுகாணும் திறன் ஆகியவற்றை வளர்த்தியது அது மேலும் உழைப்பு மற்றும் பேச்சின் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுதலை அளித்துவந்தன. இந்த வளர்ச்சி மனிதக் குரங்கிலிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதோடு முற்றுப்பெறவில்லை , அடுத்தகட்ட முன்னேற்றத்திற்கு வலுச்சேர்க்கவும் செய்தது. வெவ்வேறுகாலங்களில் வெவ்வேறு மக்களினங்களிடையே அளவிலும் கோணத்திலும் மாறுபட்டது , ஓரிடத்தில் நிலவிய சூழல் மற்றும் தற்காலிக பின்னடைவுகளால் பாதிக்கப்படவும் செய்தது. இவ்வாறு அடைந்த முன்னேற்றமானது ஒருபுறம் திட்டமான திசையில் உந்தித் தள்ளியது , மறுபுறம் ஒரு முழுமையான வளர்ச்சிபெற்ற மனிதனை , அதன் மூலம் சமூகம் என்ற புதிய ஆக்கக்கூறு தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது.

மரமேறிகளான குரங்குகளின் கூட்டத்திலிருந்து , மனிதர்கள் ஒரு சமூகமாகத் தோன்றுவதற்கு இடையிலான லட்சக்கணக்கான ஆண்டுகள் – மனிதனுடையஆயுளில் ஒரு வினாடிக்கு இருப்பதை விட அதிக முக்கியத்துவம் இதற்குப் பூமியின் வரலாற்றில் ஏதும் இல்லை*– நிச்சயமாகவே கடந்து சென்றன. ஆனால் இறுதியாக அது தோன்றத்தான்

செய்தது. குரங்குகளின் ஒரு கூட்டத்திற்கும் மனித சமூகத்திற்கும் பண்பின் அடிப்படையிலான வேறுபாடாகத் திரும்பவும் நாம் எதைக் காண்கிறோம் ? அது உழைப்பே. பூகோளச் சூழ்நிலைகளால் அல்லது அண்டையில் உள்ள மந்தைகளின் எதிர்ப்பால் வரையறை செய்யப்பட்ட தீனிப் பிரதேசத்திற்குள் இரைதேடிக் கொண்டிருப்பதுடன் ஒரு மனிதக் குரங்குக் கூட்டம் திருப்தியடைந்தது ; புதிய தீனிப் பிரதேசங்களைப் பெறுவதற்காக அதுகுடி பெயர்ச்சிகளை அல்லது போராட்டங்களை மேற்கொண்டது ; தனது கழிவுப் பொருளைக் கொண்டு அப்பிரதேசங்களுக்குத் தன்னுணர்வின்றி உரமளித்ததைத் தவிர்த்து அவை இயற்கை அதன் நிலைமையிலிருந்து கொடுத்ததற்கு கூடுதலாக வலிந்து எடுத்துக்கொள்ளும் திறன் அதற்கு இல்லை. எல்லாத் தகுந்த தீனி நிலங்களும் பரவியவுடன் மனிதக் குரங்குகளின் மொத்தத் தொகையில் பெருக்கம் ஏற்படவில்லை ; அதிகபட்சமாக அவற்றின் எண்ணிக்கை ஒரே நிலையில் தங்கிவிட்டது. ஆனால் எல்லா மிருகங்களும் பெருமளவு உணவை விரயம் செய்கின்றன ; அத்துடன் கூடுதலாக , உணவின் அடுத்த தலைமுறையை முளையிலேயே அழித்துவிடுகின்றன. வேட்டைக்காரனைப் போலன்றி ஓநாய் தனக்கு அடுத்த ஆண்டிற்குக் குட்டிகளை உணவாக அளிக்கும் பெண்மானை விட்டுவைப்பதில்லை ; முழு வளர்ச்சி பெறுவதற்கு முன்னரே இளம் புதர்களைத்தின்று விடுகிற கிரேக்க நாட்டு வெள்ளாடுகள் நாட்டில் உள்ள எல்லா மலைகளையும் பசுமையின்றி வெறிச்சோட வைத்தன. மிருகங்களின் இந்தச் “ சூறையாடும் பொருளாதாரம்” , இனவகைகள் தங்களது வழக்கமான உணவைக் கைவிட்டு இதர வகைக்கு ஏற்றவாறு தங்களைஅமைத்துக் கொள்ள நிர்ப்பந்தித்து , படிப்படியாக நிலைமாறுதல் அடைவதில் முக்கியப் பாத்திரம் வகிக்கிறது: இதன் புண்ணியத்தால் அவற்றின் ரத்தம் ஒரு வேறுபட்ட இரசாயன ஆக்கத்தைப் பெறவும் உடலமைப்பு படிப்படியாக வேறுபடவும் செய்கிறது ; அதே பொழுதில் தங்களைத் திருத்தியமைத்துக் கொள்ளாத இனவகைகள் சிறுகச் சிறுக இறந்து விடுகின்றன. நமது மூதாதையர்கள் மனிதக் குரங்கிலிருந்து மனிதனாக மாறியதில் இந்தச் சூறையாடும் பொருளாதாரம் பெரும் அளவில் நற்பங்காற்றியுள்ளது என்பதில் ஐயம் ஏதுமில்லை.

மனிதக் குரங்குகளில் புத்திக் கூர்மையிலும் சூழ்நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தியவாறு அமைத்துக் கொள்வதிலும் மற்றெல்லாவற்றையும் விடமேலோங்கி நின்ற ஓர் இனத்தின் இந்தச் சூறையாடும் பொருளாதாரம் உணவாக உபயோகிக்கப்பட்ட தாவரங்களின் எண்ணிக்கையைத் தொடர்ந்து பெருக்குவதற்கும் உணவு வகை தாவரங்களின் உண்ணத் தக்க பகுதிகளை மேலும் மேலும் கூடுதலாக உண்பதற்கும் இட்டுச்சென்றது. சுருக்கத்தில் , “

உணவு மேலும் மேலும் பல்வகையதாயிற்று உடலுக்குள் செல்லும் பொருட்சத்துகளின் வகையும் அவ்வாறேயாயிற்று" ; இந்தப் பொருட்சத்துகளே மனிதனாக மாறுவதற்கான இரசாயன ஆதாரப்படிகளாகும்.

ஆனால் அவை அத்தனை சேர்ந்தும் கூட இன்னும் உழைப்பு என்ற சொல்லிற்குப் பொருத்தமான பொருளைப் பெற்றுவிடவில்லை. உழைப்புக் கருவிகளைச் செய்வதிலிருந்தே உழைப்பு ஆரம்பமாகிறது. நாம் காண்கிற மிகப் புராதனமான உழைப்புக்கருவிகள் – இன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள , வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட மனிதனின் வழி வழியாக வந்த உடைமைகளைக் கொண்டும் வரலாற்றுக் காலத்தின் ஆரம்ப மக்களுடையவும் மிக மிக முதிர்ச்சியற்ற தற்காலத்துக் நாகரீகம் அடையாத மக்கள் குழுவின் வாழ்க்கைப் பாங்கைக்கொண்டும் நிர்ணயிப்பதென்றால் , மிகப் புராதன உழைப்புக் கருவிகள் தான் என்ன ?. வேட்டையாடுவதற்கும் மீன் பிடிப்பதற்குமான அக்கருவிகள் ஒரே சமயத்தில் ஆயுதங்களாகவும் பயன்பட்டன. வேட்டையாடுதல் , மீன் பிடித்தல் என்றால் , அதற்கு முன்பே தாவர உணவை மட்டும் உட்கொள்வது மாற்றமடைந்து இறைச்சியையும் உட்கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டார்கள் என்று பொருள் ; மனிதக் குரங்கு மனிதனாக மாறிய இடைநிலை மாற்றப்போக்கில் இது மற்றொரு முக்கியமான படியாகும். ஒரு உடலின் வளர் சிதை மாற்றத்திற்கு தேவையான சத்துக்களும் ஆக்கக் கூறுகளும் ஏறக்குறையப் பக்குவப்பட்ட நிலையில் இறைச்சி உணவில் உள்ளன ; செரிமானத்திற்கு ஆகும் நேரத்தைக் குறைத்ததின் மூலமாக , தாவர உணவைச் சார்ந்து நிகழ்ந்துகொண்டிருந்த உடலியல் மாற்றங்களையும் குறைத்தது , அதன் வழியே கூடுதலான நேரம் , பொருள் , சக்தியை வழங்கியது. உருவாகிவந்த மனிதன் தாவர ராஜ்ஜியத்திலிருந்து விலகிச் சென்ற அளவுக்கு அவன் மிருகத்தைவிட மேம்பட்டார். தாவர உணவோடு சேர்த்து இறைச்சியும் உண்ணும் பழக்கம் ஏற்பட்டதானது காட்டுப் பூனை , காட்டு நாய் வகைகளை மனிதனின் சேவையாட்களாக்கின. எனவே தாவர உணவோடு இறைச்சியையும் இணைத்து உண்கிற போக்கானது உருப்பெற்றுவந்த மனிதனுக்கு உடல் வலிமையையும் , சுதந்திரத்தையும் பெறுவதில் நல்ல பங்கை ஆற்றியது. ஆயினும் இறைச்சி உணவானது , மிக அதிக அளவில் மூளைக்கே நற்பயனை விளைவித்தது. அதனுடைய ஊட்டத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தேவையான பொருள்களை இப்பொழுது இன்னும் செழுமையாகப் பெற்றது ; எனவே தலைமுறைக்குத் தலைமுறை அதிக விரைவாகவும் முழுநிறைவாகவும் மேம்படுவது அதற்குச் சாத்தியமாயிற்று. சைவம் உட்கொள்வோருக்கு மரியாதையில் குறைவு எதுவும் செய்யாத அதே

நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியது என்னவென்றால் இறைச்சி உணவு இல்லாமல் மனிதனின் உருவாக்கம் சாத்தியப்படவில்லை , எனவே இறைச்சி உணவினால் ஏதோ ஒரு காலத்தில் நாமறிந்த சகல மக்கள் இனங்களிலுமே நரமாமிசப்பட்சணிகள் உருவாக அது இட்டுச் சென்றது எனினும் (பெர்லின் வாசிகளின் மூதாதையர்களானவெலெடாபியன்கள் அல்லது வில்ட்ஸியன்கள் ஆகியோர் பத்தாவதுநூற்றாண்டு வரைக்கும் தங்களது பெற்றோரை உண்பதை வழக்கமாகப்பெற்றிருந்தனர்) அது இன்று நமக்கு முக்கியமல்ல.

இறைச்சி உணவு நிர்ணயமான முக்கியத்துவம் உடைய இரண்டு புதியமுன்னேற்றங்களுக்கு இட்டுச் சென்றது – நெருப்பைப் பயன்படுத்தல் , மிருகங்களைப் பழக்குதல். முதலாவது பகுதி செரித்த நிலையில் உணவை வாய்க்கு வழங்கியதால் செரிமான மாற்றப்போக்கை மேலும் சுருக்கியது ; இரண்டாவது வேட்டையாடுவதோடு கூட இறைச்சி இன்னும் அபரிமிதமாகவும் ஒழுங்காகவும் கிடைப்பதற்கான புதியதொரு தோற்றுவாயைத் திறந்து விட்டது ; மேலும் , பாலிலும் அதைச்சேர்ந்த விளைபொருள்களிலும் ஊட்டத்தில் இறைச்சிக்குக் குறைந்தபட்சம் சமமான மதிப்புள்ள புதியதோர் உணவுப் பண்டத்தை அளித்தது. இவ்வாறு இவ்விரண்டு முன்னேற்றங்களும் மனிதனுடைய விடுதலைக்குப் புதிய சாதனங்களாக விளங்கின. மனிதனுடையவும் சமூகத் தினுடையவும் மேம்பாட்டுக்கு அவை மகத்தான முக்கியத்துவம் உடையனவாக இருந்தாலும் , அவற்றின் மறைமுக விளைவுகளைப் பற்றி இங்கு நாம் விரித்துக் கூறினால் அது நம்மை வேறு புறம் வெகுதூரம் இட்டுச் சென்றுவிடும்.

உண்ணத்தக்கவற்றை எல்லாம் உண்ணக் கற்றுக்கொண்டதைப் போலவே மனிதன் எந்தத் தட்பவெப்ப நிலையிலும் வாழவும் கற்றுக்கொண்டான். குடியிருக்கத் தக்க உலகம் முழுவதிலும் அவன் பரவி வாழ்ந்தான் ; தனது சொந்தப் போக்கில் அதை முழுமையாகச் சாதித்த ஒரே மிருகம் அவனே. எல்லா தட்பவெப்ப நிலைகளுக்கும் தங்களைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்ட இதர மிருகங்கள் – வீட்டுப் பிராணிகளும் பூச்சி இனங்களும் – தங்களது சொந்தப் போக்கில் சுயேச்சையாக அவ்வாறு மாறவில்லை ; மனிதனுடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிச் சென்றே அவ்வாறு மாறின. ஒரே மாதிரியான வெப்ப சூழல் நிலவிய தனது அசல் குடியிருப்புப் பிரதேசத்திலிருந்து மனிதன் வேனிற்காலம் , பனிக்காலம் என வருடம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள குளிர் பிரதேசங்களுக்குப் பெயர்ந்து சென்றதானது புதிய தேவைகளை –

குளிரையும் ஈரத்தையும் எதிர்த்துப் பாதுகாப்பான புகலிடமும் உடுப்பும் என்பதாக – படைத்தது ; இதனால் உழைப்புக்கான புதிய துறைகளும்செயலுக்கான புதிய வடிவங்களும் தோன்றின ; இவை மேலும் மேலும்மனிதனை மிருகத்திலிருந்து வேறுபடுத்தின.

கைகள் , பேச்சுக்கான உறுப்புகள் , மூளை இவற்றினுடை ய ஒருங்கிணைந்த செயற்பாட்டினால் – ஒவ்வொரு தனி மனிதனிடத்தில் மட்டுமின்றிச் சமூகத்திலும் கூட – மனிதர்கள் மேலும் மேலும் சிக்கல்மிக்க செயல்களை நிறைவேற்றும் திறன் பெற்றனர் ; மேலும்மேலும் உயர்ந்த குறிக்கோள்களைத் தங்களுக்கு நிர்ணயித்துக்கொள்வதும் அவற்றை அடைவதும் அவர்களுக்குச் சாத்தியமாயிற்று. ஒவ்வொரு தலைமுறையின் வேலையும் கூட வித்தியாசப்பட்டது ; கூடுதலான செய்நேர்த்தியும் பல்வகைத் தன்மையும் அது பெற்றது.வேட்டையாடுவது , கால்நடைகளை வளர்ப்பது என்பதுடன் விவசாயமும் சேர்ந்தது ; அதைத் தொடர்ந்து நூற்பு , நெசவு வேலைகள் , உலோக வேலைகள் , மண் பாண்டங்கள் செய்தல் , கடற்பயணம் ஆகியனவும் வந்தன. வாணிபம் , தொழில் இவற்றுடன் இறுதியாகக்கலைகளும் விஞ்ஞானமும் தோன்றின: குலங்கள் தேசங்களாகவும் அரசுகளாகவும் வளர்ந்தன. சட்டமும் அரசியலும் , அவற்றோடு மனிதனுடைய விவகாரங்களில் எழும் மனித சிந்தனையின் அருமையான பிரதிபலிப்பாகிய மதமும் எழுந்தன. இந்த அனைத்து பிம்பங்களும் சேர்ந்து – மனித சிந்தனையின் படைப்புக்களை முதன்மையான இடத்திற்கு , ஆதிக்கம் செலுத்தும் இடத்திற்கு கொண்டுவந்தன , உழைக்கும் அந்தக் கரங்களின் விளைபொருட்கள் தன்னடக்கத்தோடு பின்னணிக்குச் சென்றன ; சமூக வளர்ச்சியின் மிக ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே (உதாரணமாக , புராதனக் குடும்பத்திலேயே) சிந்தனையே ஒரு உழைப்புக்கு திட்டமிட்டது , திட்டமிடப்பட்ட உழைப்பை தன்னுடைய கரங்கள் அல்லாமல் மற்றவைகளையும் கொண்டு மேற்கொண்டதால் அவ்வாறு நடந்தது. நாகரிகத்தினுடைய துரிதவளர்ச்சியின் பெருமை முழுவதும் மனத்திற்கே , மூளையின் வளர்ச்சிக்கும் அதனுடைய செயலுக்குமே வழங்கப்பட்டது. (எவ்வாறாயினும் சிந்தனையின் வழியே புலன் நுகர்ச்சி செய்யப்பட்டு அதில் பிரதிபலிக்கிற) தங்களுடையதேவைகளிலிருந்து அல்லாமல் கருத்துக்களில் இருந்தே செயல்கள் உதிப்பதாக விளக்குவதை மனிதர்கள் வழக்கப்படுத்திக்கொண்டனர் ; எனவே கால ஓட்டத்தில் , பண்டைய உலகத்தின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து , கருத்துமுதல்வாத சிந்தனைப் போக்கு உருவாகி எழுந்தது. டார்வின் கருத்தோட்டத்தைச் சேர்ந்த அதிகப் பொருள்முதல்வாத இயற்கைவிஞ்ஞானிகள் கூட மனிதனுடைய ஆரம்ப

பிறப்பைக் குறித்து ஒரு தெளிவான கருத்தை இன்னும் கூடப் பெற இயலாத அளவுக்கு அது இன்னும் மனிதர்களை ஆதிக்கம் செய்து வருகிறது ; ஏனெனில் அதனுடைய கருத்தியல் செல்வாக்கிற்கு ஆட்பட்டுள்ள அவர்கள் அதில் உழைப்பு ஆற்றியுள்ள பங்கை அங்கீகரிப்பதில்லை.

ஏற்கெனவே சுட்டிக் காட்டியது போல , மிருகங்கள் தங்களதுசெயல்களால் – மனிதனைப் போலவே , ஆனால் அந்த அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும் – சூழலை மாற்றியமைக்கின்றன ; இந்தமாற்றங்களும் தங்களுடைய பங்கிற்கு அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களின் மீது எதிர்ச்செயல் புரிந்து அவர்களை மாற்றுகின்றன என்பதையும் கண்டோம். இயற்கையில் எதுவுமே தனிமைப்பட்ட நிலையில் நிகழ்வதில்லை. ஒவ்வொன்றும் மற்ற ஒவ்வொன்றையும் பாதிக்கிறது , பாதிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான இனங்களில் இந்தப் பல தரப் பட்ட இயக்கமும் ஒன்றோடொன்று நிகழ்த்திக் கொள்கிற செயற்பாடும் மறக்கப்படுவதால் மட்டுமே நமது இயற்கை விஞ்ஞானிகள் மிக எளிய விஷயங்களிலும் கூட ஒரு தெளிவான ஆழ்ந்த பார்வையைப் பெற இயலாது தடுக்கப்படுகின்றனர். கிரேக்க நாட்டில் வெள்ளாடுகள் காடுகள் புத்துயிர் பெறுவதை எப்படி தடுத்தன என்பதைக் கண்டோம் ; செயின்ட்ஹெலேனா தீவில் ஆரம்பத்தில் குடியேறியவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட வெள்ளாடுகளும் பன்றிகளும் ஏறக்குறையப் பூரணமாகவே அங்கிருந்த பழைய செடிகொடியினத்தையே ஒழித்து விடுவதில் வெற்றிகண்டு , பின்னால் வந்த மாலுமிகள் , குடியேறியவர்கள் இவர்களால்கொணரப்பட்ட செடிகள் பரவுவதற்கு வழி வகுத்தன.

ஆனால் மிருகங்கள் சுற்றுச்சூழலின் மீது எவ்வித உள்நோக்கமின்றியும் , தற்செயலான முறையிலும் நிரந்தர பாதிப்பை நிகழ்த்துகின்றன. ஆனால் , மனிதர்கள் இயற்கையின் மீது அவர்களின் பாதிப்பு முன்கூட்டியே திட்டமிட்ட குறிக்கோள்களை நோக்கிய , தாங்கள் விரும்பிய முடிவினை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாக , மிருகங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக உள்ளது. மிருகங்கள் தங்களை அறியாமலேயே ஓர் இடத்தில் உள்ள செடிகொடியினங்களை அழிக்கின்றன. மனிதன் அதை அழிப்பது அவ்வாறு செய்வதினால் விடுபடுகிறநிலத்தில் வேளாண்மைப் பயிரை விதைக்க அல்லது மரங்களை அல்லது திராட்சைக் கொடிகளை நடுவதற்காகவேயாம் ; விதைப்பதைப் போலப்பல மடங்கை அவை அளிக்கின்றன என்பதை அவன் அறிவான். உபயோககரமான செடிகளையும் வீட்டுப் பிராணிகளையும் ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு அவன் மாற்றிக் கண்டங்கள் அனைத்தின் மாவடை , மரவடை வகைகளையே இவ்வாறு மாற்றிவிடுகிறான். இதைவிட

இன்னும் அதிகமாக. செயற்கை இனப் பெருக்கத்தின் மூலம்செடிகளும் மிருகங்களும் மனிதனுடைய கையினால் அடையாளம்தெரியாத அளவுக்கு மாற்றப்படுகின்றன. நம் தானிய வகைகளைத் தோற்றுவித்த காட்டுச் செடிகள் , இப்போதும் பயனற்று தேடப்படும் நிலையில் உள்ளன. மிக வித்தியாசமான வளர்ப்பினங்களைச் சேர்ந்த நமது நாய்கள் அல்லது இவற்றிற்குச் சமமான எண்ணிக்கையுள்ள வளர்ப்பினங்களைச் சேர்ந்த குதிரைகள் எந்தக் காட்டு மிருகங்களின் வழிமரபாக வந்தன என்பதைக் குறித்து இன்னும் சர்ச்சை உள்ளது.

முன்கூட்டியே சிந்தனை செய்து திட்டமிட்டு செயல்படும் மிருகங்களின் ஆற்றல்குறித்து நமக்குச் சந்தேகம் எழாது என்பதை இங்கே சொல்லவேண்டியதில்லை. அதே சமயம் , நேர்மாறான விதத்தில் , எங்கெல்லாம் ஒரு கருவில் புரோட்டோபிளாசமும் , உயிருள்ள அல்புமின்களும் வினையாற்றுகின்றனவோ – அதாவது திட்டமான புறநிலைத் தூண்டுதலினால் ஒரு சாதாரண சலனங்களை ஏற்படுத்திச் செயல்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் திட்டமிட்ட செயல்பாடு நிகழ்கிறது. அப்படிப்பட்ட எதிர்வினை , ஒரு நரம்பு செல்கூட , ஒரே ஒரு செல் கூட இல்லாத இடத்தில் நடக்கிறது. பூச்சிகளை உண்ணும் செடிகள் தன்னை அறியாமலே செய்தாலும்கூட தங்களுடைய இரையைப் பிடிக்கும் முறையில் ஏதோவொரு திட்டமிட்ட நகர்வு இருக்கிறது. மிருகங்களில் சுயசிந்தனை உள்ள திட்டமிட்ட செயலுக்கான திறன் என்பது அவற்றின் நரம்பு மண்டலம் மேம்படுவதுடன் தகவமைவதாகும் ; பாலூட்டிகளில் அது இன்னும் கணிசமான உயர் வளர்ச்சியை அடைகிறது. இங்கிலாந்தில் நரி வேட்டையின்போது தன்னைத் துரத்துகிறவர்களிடமிருந்து தப்பிக்க குறிப்பிட்ட பகுதியைப் பற்றிய தனது சிறந்த அறிவை எவ்வாறு பிழையின்றி உபயோகிக்கிறது என்பதையும் மோப்பத்திலிருந்து தப்பிக்க நிலத்தில் உள்ள எல்லாச் சாதகமான ஏற்பாடுகளையும் அது எவ்வளவு நன்கு உணர்ந்து பயன்படுத்துகிறது என்பதையும் ஒருவர் தினசரி கவனிக்க முடியும். மனிதனுடன் உறவு பூண்டதின் நன்மை காரணமாக மிக உயர்ந்த வளர்ச்சி பெற்ற நமது வீட்டுப்பிராணிகளிடையே குழந்தைகளுக்குச் சரி ஈடாக உள்ள சூழ்ச்சித் திறமுள்ள செயல்களை ஒருவன் இடைவிடாமல் கவனிக்க முடியும் .தாயின் கர்ப்பத்தில் உள்ள மனிதக் கருவின் வளர்ச்சிக் கட்டங்கள் , பலபத்து லட்சம் ஆண்டுகளாக நடந்தேறிய நமது மிருக மூதாதையர்கள் புழுவிலிருந்து தொடங்கிய உடல் பரிணாமத்தின் சுருங்கிய புனர்நிகழ்வேயாம் ; இதைப் போலவே , மனிதக் குழந்தையின் உள வளர்ச்சி அதே மூதாதையர்களின்-குறைந்த பட்சம் , பிற்காலத்தவருடைய-அறிவுத் துறை வளர்ச்சியின் இன்னும் கூடுதலான சுருங்கிய புனர்நிகழ்வு மட்டுமேயாகும்.

ஆனால் எல்லா மிருகங்களின் எல்லாத் திட்டமிட்டசெயல்கள் சேர்ந்தாலும் பூமியின் மீது அவற்றினுடைய சிந்தனையினுடைய முத்திரையை இடுவதில் அவை வெற்றி பெற வில்லை. அது மனிதனுக்கே விடப்பட்டது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் , ஒரு மிருகம் தனது சுற்றுச் சார்பைச் வெறுமனே பயன்படுத்த மட்டுமே செய்கிறது ; தனது வெறும் இருத்தலால் மட்டும் மாற்றங்களை உண்டாக்குகிறது ; மனிதர்கள் தனது மாற்றங்களால் தனது குறிக்கோள்களுக்கு அதைச் சேவகம் புரியச் செய்கின்றனர் , அதற்கு எசமானனாகின்றனர். மனிதனுக்கும் இதர மிருகங்கள் அனைத்திற்கும்உள்ள இறுதியான , சாராம்சமான வேறுபாடு இதுவே: இந்த வேறுபாட்டினை நிகழ்த்துவது உழைப்பே என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை குறிப்பிட வேண்டும்.

*

இருந்தபோதிலும் இயற்கையின் மீது நமது மனித வெற்றிகளை வைத்துக் கொண்டு நம்மை நாம் அளவு கடந்து தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட வெற்றி ஒவ்வொன்றுக்கும் இயற்கை நம்மைப் பழி வாங்குகிறது. ஒவ்வொரு வெற்றியும் முதலாவதாக நாம் எதிர்பார்க்கிற விளைவுகளை நிகழ்த்துகிறது என்பது உண்மையேயாயினும் இரண்டாவது , மூன்றாவதுநிலைகளாக நாம் எதிர்பார்க்காத , முற்றிலும் வேறுபட்ட பலன்களையும் அளிக்கிறது ; இவை பல தடவைகளிலும் முதலில் சொன்னதைரத்து செய்துவிடுகின்றன. மெசப்பொடேமியா , கிரீஸ் , ஆசியாமைனர் , இன்னும் இதர இடங்களிலும் சாகுபடி நிலங்களைப்பெறுவதற்காகக் காடுகளை அழித்த மக்கள் காடுகளை அழித்ததுடன்கூடவே நீரத் தேக்கங்களையும் தண்ணீர் ஒருங்கு சேரும் இடங்களையும் ஒழித்ததினால் அவர்கள் அந்த நாடுகளின் தற்போதைய திக்கற்றநிலைக்கு அடிகோலியதாகக் கனவும் கூடக் காணவில்லை. ஆல்ப்ஸ் மலைகளில் குடியேறிய இத்தாலியர்கள் வட புறச் சரிவுகளில் அவ்வளவுபரிவுடன் பேணிக் காக்கப்பட்ட பைன் மரக் காடுகளைத் தென் புறச்சரிவுகளில் பூரணமாக வெட்டிப் பயன்படுத்தி விட்டபொழுது , அவ்விதம்செய்ததின் மூலம் அப்பிரதேசத்துப் பால் பண்ணைத் தொழிலின் அடிவேர்களையே வெட்டி விட்டதின் சூசகத்தையும் கூடக் காணவில்லை ; அதன் மூலம் வருடத்தின் பெரும் பகுதியில் மலைச் சுனைகளுக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் செய்து விட்டதைப் பற்றியும் மழைக் காலங்களில்கூடுதலான வெள்ளப் பெருக்குடன் அவை சமவெளிகளில்

பாய்வதற்கு வகை செய்யப்பட்டது என்பதைப் பற்றியுமோ , அந்த அளவு சூசகமும்கூடக் காணவில்லை. ஐரோப்பாவில் உருளைக் கிழங்கை யார் பரவவைத்தனரோ , அவர்கள் அந்த மாவுச்சத்துள்ள கிழங்குகளுடன் அதே சமயத்தில் கண்டமாலை என்ற வியாதியையும் கூடப் பரப்ப ஏதுவாயினர் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. இவ்வாறாக அயல்நாட்டு மக்கள்மீது வெற்றிவாகை சூடியவனைப் போல , இயற்கைக்குப் புறத்தில் நிற்கும் ஒருவனைப் போல , இயற்கையின் மீது எவ்விதத்திலும் நாம் ஆளுகை புரியவில்லை என்பதும் அதற்குப் பதிலாக நமது சதை , ரத்தம் , மூளை இவற்றுடன் இயற்கையோடு சேர்ந்தவர்கள் நாம் அதன் நடுவில் வாழ்கிறோம் என்பதும் இயற்கையின் நியதிகளைக் கற்றுக் கொண்டுஅவற்றைப் பொருந்தியவாறு கடைப்பிடிப்பதில் இதர எல்லாப் பிராணிகளைக் காட்டிலும் நமக்கு அனுகூலம் உள்ளது என்பதிலேயேஅதன் மீது நமது ஆளுகை அடங்கியுள்ளது என்பதும் ஒவ்வொருபடியிலும் நமக்கு நினைவூட்டப்படுகிறது.

உள்ளபடியாகவே , கடந்து போகும் ஒவ்வொரு நாளும் நாம் இந்த நியதிகளை மேலும் நன்கு புரிந்துகொண்டும் இயற்கையின் பரம்பரையான செல்வழியில் நாம் குறுக்கிடும்போது உண்டாகும் உடனடி விளைவுகளையும் எதிர்காலத்தில் நிகழும் விளைவுகளையும் புலனாக்கிக் கொண்டும் வருகிறோம். குறிப்பாக , இந்த நூற்றாண்டில் இயற்கை விஞ்ஞானங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மகத்தான முன்னேற்றங்களுக்குப் பிறகு குறைந்தபட்சம் நமது தினசரி உற்பத்திச் செயல்களின் இயற்கையான எதிர்கால விளைவுகளையும் கூட உணரவும் எனவே அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தவும் கூடிய நிலையில் எப்பொழுதையும் விட இன்றுள்ளோம். இது முன்னேற்றம் அடைய அடைய மனிதர்கள் இயற்கையுடன் தங்களுக்குள்ள ஒருமைப்பாட்டை மேலும் மேலும் உணருவது மட்டுமின்றி அறிவதுடன் கூட , ஐரோப்பாவில் பண்டையகிரேக்க – லத்தீன் நாகரிகமடைந்த பிறகு தோன்றி கிறிஸ்துவ மதத்தில் மிக அதிக நுட்பம் பெற்ற , சிந்தனை – பருப்பொருள் என்பதையும் மனிதன் – இயற்கை என்பதையும் உடல் – ஆன்மா என்பதையும்வேறுபடுத்தி எதிர்நிலைப்படுத்துகிற பொருளற்ற , இயற்கைக்கு முரணான கருத்து மேலும் மேலும் சாத்தியம் இல்லாமல் போகும். உற்பத்தித் துறையில் நமது செயல்களின் கூடுதலான தொலைவிலுள்ளஇயற்கையான பலன்களை எவ்வாறு கணக்கிடுவது என்பதில் ஒருசிறிதைக் கற்றுக்கொள்ள நமக்குப் பல்லாயிரமாண்டுகள் உழைப்புதேவைப்பட்டது ; ஆனால் இந்தச் செயல்களின் கூடுதலான தொலைவில் உள்ள சமுதாய ரீதியான பலன்களைப் பற்றியது. இன்னும் அதிகக் கடினமுள்ளதாக இருக்கிறது. உருளைக் கிழங்கைப் பற்றியும் அதன் பலனாக விளைந்து பரவிய கண்டமாலை வியாதியைப்பற்றியும்

மேலே சொன்னோம். ஆனால் உருளைக் கிழங்கு உணவுடன்தொழிலாளிகள் கட்டுப்பட்டுப் போனதால் பல நாடுகளில் பாமரமக்கள் பகுதிகள் அனைத்தின் வாழ்க்கை நிலைமைகளில் நிகழ்ந்த விளைவுகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கினாலும் அல்லது உருளைக்கிழங்கு ஒன்றை மட்டுமே அல்லது கிட்டத்தட்ட அதை மட்டுமே உணவாகக் கொண்ட ஐரிஷ் மக்களில் பத்து லட்சம் பேரைப் புதைகுழிக்கு அனுப்பியும் அத்துடன் இருபது லட்சம் பேரைக் கடல்கடந்து குடிபெயரவும் செய்த , அயர்லாந்தில் 1847 இன் உருளைக்கிழங்கு நோய் நிகழ்த்திய பஞ்சத்துடன் ஒப்பு நோக்கினாலும் கண்ட மாலை என்பது எந்த மூலைக்கு ? மதுபானங்களை வடிக்க அராபியர்கள் கற்றுக் கொண்டபோது , அவ்விதம் செய்ததின் மூலம் அவர்கள் அப்பொழுது இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருந்த அமெரிக்கக் கண்டத்தின் பூர்வீகக் குடிகளைக் களைந்தெறிவதற்கான பிரதான கருவிகளில் ஒன்றைச் சிருஷ்டித்துக் கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் மூளையில் கிஞ்சிற்றும் தோன்றவில்லை. அதன் பின்னர் அந்த அமெரிக்காவை கொலம்பஸ் கண்டுபிடித்தபொழுது , அவ்வாறுசெய்ததின் மூலம் ஐரோப்பாவில் என்றோ ஒழிக்கப்பட்டுப் போன அடிமைத்தனத்துக்குப் புத்துயிரளிப்பதாகவும் நீக்ரோ அடிமைவர்த்தகத்திற்கு அடிகோலுவதாகவும் அவர் அறியவே இல்லை. பதினேழாவது , பதினெட்டாவது நூற்றாண்டுகளில் நீராவி எஞ்சினைப்படைக்க உழைத்த மனிதர்களுக்கு , உலகம் முழுவதிலும் வேறு எதைக் காட்டிலும் சமூக உறவுகளைப் புரட்சிகரமாக்குகிற ஒரு சாதனத்தை அவர்கள் தயாராக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்ற எண்ணமே இல்லை ; ஐரோப்பாவில் ஒரு சிறுபான்மையோர் கையில்செல்வத்தைக் குவித்தும் , பெரும்பான்மையோரின் உடைமைகளைப் பறித்தும் இந்தச் சாதனம் முதலில் முதலாளி வர்க்கத்திற்குச் சமூக , அரசியல் மேலாதிக்கத்தை அளிப்பதையும் ஆனால் பிற்பாடு முதலாளி வர்க்கம் துக்கியெறியப்படுவதிலும் எல்லாவித வர்க்கப்பகைமைகளும் ஒழிக்கப்படுவதிலும் மாத்திரமே முடிவு பெறக்கூடிய , முதலாளி , பாட்டாளி வர்க்கங்களிடையில் வர்க்கப் போராட்டத்தைத் தோற்றுவிப்பதையும் தனது பிணியாகக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இந்தத் துறையிலும் கூட நீண்ட , அடிக்கடி குரூரத் தன்மை வாய்ந்த அனுபவத்தின் மூலமாகவும் வரலாற்று செய்திகளைச் சேகரித்துப் பகுப்பாய்வு நடத்தியதின் மூலமாகவும் நமது உற்பத்திச் செயல்களின் மறைமுகமான , மேலும் தொலைவில் உள்ள சமூக விளைபயன்களைப் பற்றித் தெளிவானதொரு கண்ணோட்டம் பெற நாம் படிப்படியாகக் கற்று வருகிறோம் ; எனவே இந்த விளைபயன்களையும் கட்டுப்படுத்தி முறைப்படுத்த ஒரு வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைத்தது.

எனினும் இவ்வாறு முறைப்படுத்தல் என்பதற்கு வெறும் அறிவுமட்டும் போதாது ; ஏதோ ஒன்று அதிகமாகவும் தேவையாகிறது. இன்றுவரை நிலைப்பில் உள்ள நமது உற்பத்தி முறையில் ஒரு முழுப் புரட்சியும் , அதே சமயத்தில் நமது இன்றைய சமூக அமைப்பு முழுவதிலும் ஒரு புரட்சியும் தேவைப்படுகின்றன.

இதுவரை நிலைப்பிலிருந்து வரும் எல்லா உற்பத்தி முறைகளும் உழைப்பினுடைய மிக அடுத்த , நேரடியான பயன் அளிக்கிற விளைவைப்பெறுவதை மட்டுமே வெறும் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தன. பிற்பாடு மட்டுமே வெளிப்படுகிற , படிப்படியாகத் திரும்பத் திரும்பச் செய்யப்படுவதாலும் திரட்சி பெறுவதினாலும் மட்டுமே பயன்தருகின்ற மேலும் கூடி வரும் விளைவுகள் பூரணமாகவே உதாசீனம்செய்யப்பட்டன. முதலாக இருந்த நிலப் பொது உடைமை , ஒருபுறம் , உடனடியாகக் கிட்டக்கூடியதுடன் மட்டுமே பொதுவாக வரையறுக்கப்பட்ட அறிவு வரம்பு பெற்ற மனிதகுல வளர்ச்சிமட்டத்துக்கு ஒத்திசைந்திருந்தது ; மற்றொரு புறம் , அது இந்தப்பூர்வீகத் தன்மை வாய்ந்த பொருளாதாரத்தின் சாத்தியப்பாடுள்ள தீயவிளைவுகளை நேர் செய்ய இடமளிக்கிற நிலத்தின் ஓர் உபரியைமுன்னூகம் செய்து கொண்டது. இந்த உபரி நிலம் தீர்ந்த பிறகுபொதுவான உடைமை என்பதும் நசித்தது. இருந்தாலும் உற்பத்தியின் உயர் வடிவங்கள் அனைத்தும் மக்கள்தொகை பல்வேறு வர்க்கங்களாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கும் அதன் மூலம் ஆளும் வர்க்கம் , ஒடுக்கப்படுகிறவர்க்கம் இவற்றிடையே பகைமை தோன்றுவதற்கும் இட்டுச் சென்றன. இவ்வாறாக ஆளும் வர்க்கத்தின் நலன்களே உற்பத்தியை முன்நடத்திச் செல்லும் காரணியாக அமைந்தன ; ஏனெனில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பண்டங்களை அளிப்பதுடன் உற்பத்தி கட்டுப்பட்டு விடவில்லை. மேற்கு ஐரோப்பாவில் ஓங்கிப்பரவியுள்ள முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையில் இது முழுக்க முழுக்க அமலாக்கப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியிலும் பரிவர்த்தனையிலும் மேலாதிக்கம் கொண்டுள்ள தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தங்களுடைய செயல்களின் மிக உடனடியான பயனுள்ள பலன்களைப் பற்றிமட்டுமே கவலைப்பட முடிகிறவர்களாக உள்ளனர். உண்மையில் இந்தப் பயனுள்ள பலன் என்பதும் கூட – உற்பத்தி செய்யப்படுகிற அல்லது பரிவர்த்தனைக்கு உட்படுகிற பண்டத்தின் பயன்பாடு என்பதே சிக்கலாகி – பின்னுக்குச் சென்றுவிடுகிறது , விற்பனையினால் கிடைக்கும் லாபம் மட்டும் ஒரே உந்தும் சக்தியாகிவிடுகிறது.

முதலாளி வர்க்கத்தின் சமூகவியலான , மூலச் சிறப்புள்ள அரசியல்பொருளாதாரம் உற்பத்தி , பரிவர்த்தனை ஆகிய துறைகளில் உண்மையாகவே குறிக்கோள்களாகக் கொள்ளப்படுகின்ற மனிதச்செயல்களின் சமூக விளைவுகளை மட்டுமே பிரதானமாக ஆராய்கிறது. சமூக அமைப்பின் தத்துவார்த்த வெளியீடாக உள்ள அத்துடன் முழு ஒத்திசைவு உள்ளதாகவே இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் உடனடியான லாபத்திற்காக உற்பத்தியிலும் பரிவர்த்தனையிலும் ஈடுபட்டிருப்பதால் முதலில் மிக நெருங்கிய , மிக அடுத்துள்ளவிளைவுகள் மட்டுமே கணக்கிலெடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு தனிப்பட்டஉற்பத்தியாளன் அல்லது வியாபாரி உற்பத்தி செய்த அல்லது விலைக்குவாங்கப்பட்டசரக்கை வழக்கமான பேராசைப்பட்ட லாபத்துடன் விற்கும் வரை அவன் அத்துடன் திருப்தியடைகிறான் ; அதன் பிறகு அந்தச்சரக்கிற்கோ அல்லது அதை வாங்குபவர்களுக்கோ என்ன நேர்கிறது என்பதைப் பற்றி அவன் கவலை கொள்பவனாக இல்லை. அதேசெயல்களின் இயற்கை விளைபயன்களுக்கும் இதுவே பொருத்தமாகஉள்ளது. கியூபாவில் மலைச் சரிவுகளில் இருந்த காடுகளைத் தீயிட்டுக்கொளுத்தி மிகவும் உயர்ந்த லாபகரமான காப்பிச் செடிகளின் ஒருதலைமுறைக்குப் போதுமான உரத்தை அந்தச் சாம்பலிலிருந்து பெற்ற ஸ்பானிய காப்பித் தோட்ட முதலாளிகள் என்ன கவலைப்பட்டார்கள் – வெப்பப் பிரதேசத்துக் கன மழை பின்னால் பாதுகாப்பற்ற மேல்படிவ மண் முழுவதையும் அடித்துக் கொண்டு போய்ப் பாறைகளை மட்டும்மொட்டையாக விட்டுச் சென்றது என்பதைப் பற்றித்தான் அவர்கள் என்ன கவலைப்பட்டார்கள்! சமூகத்தைப் போலவே இயற்கை சம்பந்தமாகவும் கூட இக்காலத்திய உற்பத்தி முறை உடனடியான , மிக உருப்படியான விளைவுகளைப் பற்றி மட்டுமே பிரதானமாக அக்கறை கொண்டுள்ளது ; பிறகு இந்த நோக்கத்தின் பால் முகம் திரும்பியுள்ள செயல்களின் எதிர்கால விளைவுகள் மிக வேறுபட்டவையாக , இயல்பில் பெரும்பாலும் நேர் முரணானவையாக மாறிவிடுகின்றன என்றும் தொழில்துறையின் பத்தாண்டு கால சக்கரவட்டச் செல்வழி காட்டியதுபோல அளிப்புக்கும் தேவைக்கும் இருந்த நல்லிணக்கம் நேர் எதிரானதாக -“ வீழ்ச்சியில்” *ஜெர்மனியும் கூடச் சிறிது பூர்வாங்க அனுபவத்தை அதைக் குறித்து பெற்றது – மாறி விடுகிறது என்றும் தன் சொந்த உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள தனி உடைமை அத்தியாவசியமாகவே உழைப்பாளிகளின் உடைமை கவரப்பட்டு வெளியேற்றப்படுவதாக வளர்ந்து உழைப்பாளிகள் அல்லாதவர் கைகளில் மேன்மேலும் செல்வம் குவிக்கப்படுகிறது என்றும் மேலும் ஆச்சரியம் வெளிப்படுகிறது....* *

1876 இல் பி. எங்கெல்சினால்எழுதப்பட்டது...

- * இக்கட்டுரை முதலில் “அடிமைப்படுத்தலின் மூன்று முக்கியமான வடிவங்கள்” என்னும் விரிவான நூலுக்கு ஒரு முன்னுரையாகத் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை ; ஆகையால் முடிவில் எங்கெல்ஸ் , அவர் எழுதிய முன்னுரைக்கு “மனிதக் குரங்கு மனிதனாக மாறிய இடைநிலைப் படியில் உழைப்பின் பாத்திரம்” என்னும் தலைப்பைக் கொடுத்தார். மனித உடலமைப்பின் உருவாக்கத்தில் உழைப்பு மற்றும் கருவிகளின் உற்பத்தி வகித்த ஜீவாதாரமான பாத்திரத்தை எங்கெல்ஸ் ஆராய்கிறார் ; நீண்ட வரலாற்றுப் போக்கின் விளைவாகக் குரங்கு குண ரீதியில் புதிய பிறவியாக , மணிதனாக எப்படி மாறியது என்பதை அவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இக்கட்டுரை அநேகமாக 1876 ஜூனில் எழுதப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

** இங்கு, கையெழுத்துப் பிரதி துண்டாக நின்றுவிடுகிறது.-ப.ர் ,